

พื้นฐานของการสร้างเรื่องราวชีวิตพิเศษคือการมีสภาพที่โอบน้อมอย่างสม่ำเสมอ

วันนี้ บัพดาดา กำลังมองดูเรื่องราวชีวิตของลูกทุกคนและได้เห็นเส้นโซคในเรื่องราวชีวิตของแต่ละคน
ลูกมีความก้าวหน้าอย่างมั่นคงและสม่ำเสมอ หรือลูกมีการขึ้นลงในขณะที่เคลื่อนไหวหรือไม่?

เส้นทั้งสองประเภทคือทั้งสองกิจกรรมของชีวิตสามารถมองเห็นได้

หลังจากขึ้นไปถ้าไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตามลูกก้าวออกจากสภาพของการขึ้นไปสู่สภาพของการลงแล้วผลกระทบจากการลงจะดึงตัวลูกไปสู่ตัวมันเอง

ตัวอย่างเช่นผลกระทบของสภาพของการขึ้นไปเป็นระยะเวลาที่ยาวนานทำให้ลูกสามารถได้มาซึ่งการบรรลุผลเป็นระยะเวลายาวนาน

ผู้ที่มีชีวิตโยคีที่ง่ายตายจะใกล้ชิดกับพ่อและสัมผัสกับความเป็นมิตรของท่านอย่างสม่ำเสมอ

จากการพิจารณาตนเองว่าเป็นนายของทุกพลอย่างสม่ำเสมอลูกจะกลายเป็นตัวการจดจำระลึกถึงได้อย่างง่ายดาย

แม้ว่าสถานการณ์ที่เป็นอันตรายและข้อทดสอบจะเกิดขึ้นมา

ลูกก็จะสัมผัสว่าตัวลูกเองเป็นผู้ทำลายอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอ

แม้ว่าลูกจะมีประสบการณ์ของการขึ้นและสภาพที่มีพลังมาเป็นระยะเวลายาวนานแล้วก็ตาม

หากมีสภาพของการลงหลังจากสภาพของการขึ้นแล้ว ลูกจะไม่สามารถมีประสบการณ์นั้นอย่างเป็นธรรมชาติและง่ายดาย

ลูกจะสามารถมีประสบการณ์นั้นหลังจากที่มีความใส่ใจเป็นพิเศษและเพียรพยายามเป็นพิเศษเท่านั้น

การมีสภาพของการขึ้นอย่างสม่ำเสมอหมายถึงการเป็นผู้ที่ได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดแล้ว

ผู้ที่ขึ้นๆลงๆหลังจากที่อยู่ในสภาพของการขึ้นอย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่สูญเสียบางสิ่งแล้วได้คืนมา ดวงวิญญาณที่เฝ้าแต่ขึ้นลง

จะสัมผัสกับการได้มาซึ่งบางสิ่งแต่แล้วก็สูญเสียสิ่งนั้นไป และเพราะพวกเขามีประสบการณ์ของการได้มาซึ่งสิ่งนั้นแล้ว

พวกเขาจึงไม่สามารถอยู่ได้หากไม่ได้มาซึ่งสภาพนั้นอีกครั้ง

และดังนั้นหลังจากให้ความใส่ใจเป็นพิเศษแล้วพวกเขาก็ได้รับประสบการณ์นั้นอีกครั้ง

อย่างไรก็ตามแทนที่จะอยู่ในรายชื่อของผู้ที่มีประสบการณ์อย่างสม่ำเสมอและง่ายดายในสิ่งนี้

พวกเขากลับไปอยู่ในรายชื่อของผู้ที่เป็นอันดับสอง พวกเขาไม่ได้เข้ามาอยู่ในรายชื่อของผู้ที่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยม

แต่ในรายชื่อของผู้ที่สอบผ่าน ลูกสามารถพิจารณาได้ด้วยตนเองว่าเรื่องราวชีวิตของประเภทที่สามจะเป็นเช่นไร!

ลูกไม่ต้องการที่จะอยู่ในอันดับสามใช่ไหม?

ทำให้เรื่องราวชีวิตของลูกสูงส่งอย่างมากที่มีความก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอในสภาพของการขึ้น

ที่ลูกเต็มไปด้วยคุณสมบัติพิเศษทั้งหมดและเป็นตัวของการบรรลุผลอย่างสม่ำเสมอ

อย่าได้เล่นเกมของการขึ้นไปและลงมา

ขึ้นไปชั่วขณะหนึ่งและลงมาในช่วงเวลาต่อมา

หรือขึ้นไปข้างบนบางครั้งแล้วลงมาบางครั้ง

และแล้วในลักษณะนั้นก็จะปล่อยสิทธิ์ของลูกไปตลอดกาล

วันนี้บัพดาดา กำลังมองดูเรื่องราวชีวิตของแต่ละคน

ดังนั้นมีจำนวนมากเท่าไรที่มีสภาพของการขึ้นอย่างสม่ำเสมอ-

และพวกเขาคือใคร?

ลูกสามารถรู้ได้ด้วยตัวลูกเองว่าลูกอยู่ในรายชื่อไหน

สถานการณ์และข้อสอบจะมาหาทุกคนเพื่อให้ลูกลงมา ไม่มีใครจะสอบผ่านได้โดยไม่ต้องสอบ! อย่างไรก็ตาม 1)

มีความแตกต่างระหว่างการสอบผ่านอย่างเต็มที่โดยการเป็นตัวของสำนักการเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและเป็นมิตร

และเพียงแค่สอบผ่านหรือสอบผ่านภายใต้การบีบบังคับ

2)

ความแตกต่างที่ลูกสร้างขึ้นโดยการพิจารณาข้อสอบที่ยากกว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยและการพิจารณาว่าเรื่องเล็กน้อยเป็นเรื่องใหญ่

3) บางคนคิดและพูดแม้กระทั่งกับเรื่องที่เล็กน้อยและกระจายไปในบรรยากาศและทำให้มันกลายเป็นเรื่องที่ใหญ่โต

คนอื่น ๆ

ตรวจสอบสิ่งที่ใหญ่โตและในเวลาเดียวกันก็เปลี่ยนแปลงสิ่งนั้นและใส่จุดฟูลสตอปกับสถานการณ์ที่อ่อนแอ นั่นตลอดเวล

1 การใส่จุดฟูลสตอป (full stop) หมายถึงการสะสมสต็อกที่เต็มเปี่ยม (full stock) สำหรับอนาคตอีกครั้ง

และเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ที่จะสอบผ่านอย่างเต็มที่ในอนาคต

บุคคลเช่นนั้นกลับมามีโซคในการมีสภาพของการขึ้นเป็นเวลานาน

ดังนั้นลูกเข้าใจหรือไม่ว่าคุณสมบัติพิเศษอะไรที่ลูกต้องเก็บไว้ในเรื่องราวชีวิตของลูก?

ด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะมีเรื่องราวชีวิตที่พิเศษอย่างสม่ำเสมอ

เรื่องราวชีวิตของบางคนให้แรงบันดาลใจพิเศษและเพิ่มความกระตือรือร้นและความกล้าหาญของลูก

พวกเขาทำให้ลูกสัมผัสกับเส้นทางของชีวิตที่ชัดเจน

ในทำนองเดียวกันจงให้เรื่องราวชีวิตของลูกดวงวิญญาณพิเศษแต่ละคน

นั้นคือจงให้ทุกการกระทำของชีวิตของลูกทำให้ดวงวิญญาณมากมายได้สัมผัสประสบการณ์นี้

ให้เสียงปรากฏออกมาจากปากและจิตใจของทุกคน

"ในเมื่อดวงวิญญาณเครื่องมือสามารถทำเช่นนั้นได้

ฉันก็จะทำเช่นนั้นได้ด้วยเช่นกัน

ฉันจะก้าวไปข้างหน้าด้วยเช่นกัน

ฉันจะทำให้ทุกคนเคลื่อนไปข้างหน้าต่อไปด้วยเช่นกัน"

สร้างเรื่องราวชีวิตเช่นนั้นอย่างสม่ำเสมอที่จะมีค่าต่อการสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้อื่น

ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกต้องทำอะไร? อัจชะ

วันนี้เป็นวันพบปะกับดัลเบิร์ตฟอเรเนอร์

ในด้านหนึ่งเป็นการพบปะของผู้ที่มาจากต่างประเทศ

และอีกด้านหนึ่งเป็นการพบปะของผู้ที่ใกล้ชิดมาก

(ชาวมุสลิม)

เป็นการพบปะพิเศษของลูกทั้งสอง

คนอื่นๆทั้งหลายก็เพียงแค่เข้ามาชมห้องแสดงศิลปะ

ดังนั้น

บรรดาอาจให้ความเคารพต่อผู้ที่มาทั้งหมด

และท่านได้พูดมุสลิมแก่ผู้ที่มา อัจชะ

แต่ผู้ที่นำสาระของการพบปะเข้ามาในชีวิตของพวกเขา

แต่ผู้ที่พิจารณาสัญญาพิเศษว่าเป็นพรในชีวิตของพวกเขาตลอดเวลา

แต่ผู้ที่กลายเป็นผู้ประทานพร

แต่ผู้ที่เป็นตัวของสำนักกูรูของจิตพจน์

"การฟังหมายถึงการเป็น

และการพบหมายถึงการตัดเทียม"

แต่ผู้ที่ให้การตอบแทนของความรักและให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอที่จะทำให้ทุกคนเป็นอิสระจากอุปสรรค

แต่ผู้ที่เป็นตัวของประสบการณ์อย่างสม่ำเสมอและเติมเต็มผู้อื่นด้วยคุณสมบัติพิเศษของประสบการณ์

แต่ผู้ที่เพียบพร้อมสมบูรณ์อย่างสม่ำเสมอและตัดเทียมกับพ่อ แต่ดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้น บรรดา รัก ระลึกถึง

และนมัสเต

บรรดาพบดีดี:

ลูกทั้งหมดที่เป็นเครื่องมือที่ทำหน้าที่อย่างเป็นแขนของพ่อได้ทำงานของลูกอย่างถูกต้องแม่นยำหรือไม่?

ลูกทั้งหมดเป็นแขนใช่หรือไม่?

ลูกทั้งหมดเป็นมือขวาหรือว่าบางคนเป็นมือซ้าย

ลูกเรียกตนเองว่าบราห์มิน

ลูกทุกคนจึงเป็นมือขวาใช่ไหม? หรือแม้กระทั่งในบันดาบราห์มินลูกบางคนเป็นมือซ้ายและบางคนเป็นมือขวาหรือไม่?

(บราห์มินที่บางครั้งเป็นมือขวาและบางครั้งก็เป็นมือซ้าย)

ดังนั้นแขนก็เปลี่ยนด้วยเช่นกันหรือไม่?

อันที่จริงแล้วพวกเขาแสดงให้เห็นถึงหัวของราวันที่ถูกตัดออกในช่วงขณะหนึ่งและถูกแทนที่โดยหัวอื่น

แต่ในท่ามกลางบราห์มินเช่นกันแขนของบราห์มาเปลี่ยนอยู่เรื่อยๆหรือไม่? แล้วนั่นก็หมายความว่าแขนนั้นเปลี่ยนทุกวัน!

อันที่จริงแล้วลูกทุกคนก็เรียกตนเองว่าบราห์มา

กุมมารและกุมารี

แต่ตัวลูกเองมีสำนึกอยู่ภายในว่าลูกไม่ใช่ผู้ที่รับประทานผลที่มองเห็นได้ในทันที

แต่เป็นผู้ที่รับประทานผลของความลำบากตรากตรำ

มีความแตกต่างในสิ่งนี้ใช่หรือไม่?

บางคนรับประทานผลที่มองเห็นได้ในทันที

ในขณะที่คนอื่นรับประทานผลของความลำบากตรากตรำ

ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องลำบากตรากตรำเป็นอย่างมาก

เพียงแค่เฝ้าแต่สร้างทุกความคิดและแสดงทุกการกระทำบนพื้นฐานของความมุ่งมั่นและศรัทธา

และจะไม่มีเรื่องของการมีความลำบากตรากตรำใดๆ

เนื่องจากไม่ทำตามสองสิ่งนี้จึงเป็นเหมือนกับรถไฟที่ตกรางและกลายเป็นเรื่องยากที่จะเคลื่อนไปข้างหน้า

เมื่อรถไฟอยู่บนรางไม่จำเป็นที่ต้องลำบากตรากตรำ

เครื่องยนต์ทำให้รถไฟเคลื่อนไหวและเคลื่อนไปมา

ดังนั้นต้องให้ความสนใจเป็นอย่างมากทั้งในทั้งสองประเด็น-

การมีความมุ่งมั่นและการทำตามศรัทธาด้วยเช่นกัน-

หากมีสิ่งใดขาดหายไปในความมุ่งมั่นของลูกแล้วผลลัพธ์จะเป็นอย่างไร? ลูกจะรับประทานผลของความลำบากตรากตรำ

ผู้ที่รับประทานผลของความลำบากตรากตรำเช่นนั้นจะเข้าไปสู่ในแถวของนักรบ เมื่อไรก็ตามที่ลูกถามสิ่งใดกับพวกเขา

พวกเขาจะบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งที่ลำบากตรากตรำหรือสิ่งที่ยากเท่านั้น

อย่างที่ใดเคยบอกลูกมาก่อนหน้านี้

เมื่อลูกนำเอาสิ่งหนึ่งออกไปก็จะถูกแทนที่ด้วยอีกสิ่งหนึ่ง

เมื่อลูกเอาหน่อออกไปแมวก็นำ

เมื่อลูกเอาแมวออกไปสุนัขก็มาและเป็นอย่างนี้ไปเรื่อยๆ

แล้วลูกก็จะอยู่อย่างยุ่งอยู่กับการนำสิ่งเหล่านั้นออกไปอย่างสม่ำเสมอ สามศาสนาได้ถูกก่อตั้งขึ้นมาในเวลาเดียวกัน
 บราห์มิน เทพ และนักรบ ดังนั้นทั้งสามประเภทจะสามารถมองเห็นได้ใช่หรือไม่?
 บางคนเกิดมาด้วยความลำบากตรากตรำ (ความพยายาม) เป็นอย่างมาก
 บางคนต้องลำบากตรากตรำเป็นอย่างมากตั้งแต่วัยเด็ก เหล่านี้เช่นกันก็เป็นประเภทของเส้นโชคที่แตกต่างกัน
 หากลูกถามบางคน พวกเขาบอกว่า จากตอนเริ่มต้นพวกเขาไม่ต้องมีความลำบากตรากตรำเลย พวกเขาพูดว่า
 "ฉันจะต้องทำตามศรัทธาและกลายเป็นโยคี" พวกเขาได้กลายเป็นตัวของเป้าหมายนี้อย่างเป็นธรรมชาติ
 ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะประมาทไม่ระมัดระวัง แต่พวกเขาก็เคลื่อนไปและกลายเป็นตัวของสิ่งนั้นโดยธรรมชาติ
 ผู้ที่ประมาทไม่ระมัดระวังไม่มีประสบการณ์ที่ต้องลำบากตรากตรำ แต่นั่นก็เป็นวิธีที่ผิด
 อนาคตของพวกเขาไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมา พวกเขาไม่สัมผัสกับการบรรลุผลของการกลับมาหัดเทียบกับพ่อ
 จากช่วงเวลาของการเกิดของพวกเขา พวกเขาไม่ประมาทไม่ระมัดระวัง พวกเขาเพียงแค่อำนาจประทาน ดิม
 และใช้ชีวิตอย่างบริสุทธิ์และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัย (ตารางเรียน)
 แต่พวกเขาก็ไม่ซึมซับสิ่งใดเข้าไปในชีวิตของพวกเขาเลย
 พวกเขาได้รับการกราบไหว้บูชาที่นี้อย่างเป็นเจ้าแห่งกฎเกณฑ์ระเบียบวินัย
 พวกเขาเป็นเพียงแค่เจ้าแห่งกฎเกณฑ์ระเบียบวินัย พวกเขาจะมาเป็นคนแรกสำหรับโยคะและคลาสในท้องเรียน
 แต่พวกเขาก็ได้รับอะไรหรือ? พวกเขาพูดว่าพวกเขาได้ยินทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว
 พวกเขาไม่มีเป้าหมายที่จะเคลื่อนไปข้างหน้าหรือช่วยผู้อื่นให้เคลื่อนไปข้างหน้า
 พวกเขาแค่ฟังและมีความสุขความเพลิดเพลินกับตนเอง และนั่นก็เป็นสิ่งที่ดี! พวกเขาเพียงแค่อำนาจและไป
 พวกเขาได้รับประทานแล้วก็จากไป ดวงวิญญาณเช่นนั้นเรียกว่าเป็นเจ้าแห่งกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยเช่นนั้น
 อย่างไรก็ตามแม้กระทั่งดวงวิญญาณเช่นนั้นก็ยังได้รับการกราบไหว้บูชา
 อย่างน้อยพวกเขาก็ทำทุกสิ่งตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัย
 อันเป็นผลมาจากสิ่งนั้นพวกเขาจึงกลับมามีค่าแก่การกราบไหว้บูชา เมื่อฝนตกดวงวิญญาณพิเศษอื่นๆอาจจะไม่มา
 แต่ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะมาอย่างแน่นอน
 อย่างน้อยพวกเขาก็คงอยู่อย่างบริสุทธิ์และดังนั้นแน่นอนพวกเขาจึงมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา
 บุคคลเช่นนั้นก็เป็นที่ต้องการด้วยเช่นกัน พวกเขาอาจมาที่นี้เป็นเวลา 10 ปี
 แต่เมื่อลูกถามคำถามพวกเขาแล้วแม้กระทั่งหลังจาก 10
 ปีพวกเขาให้คำตอบเดียวกันกับที่พวกเขาเคยได้ให้ไว้ในวันแรกของพวกเขา อัจชะ...

ขณะนี้ บัฟและดาดามีการสนทนากันเป็นอย่างมากในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ทั้งสองเป็นดวงวิญญาณที่เป็นอิสระ
 ทั้งสองทำงานรับใช้ในหนึ่งวินาทีและทำให้ทุกคนมีประสบการณ์ แต่ทั้งสองทำอะไรกัน?
 ทั้งสองมีการสนทนาจากใจถึงใจกันอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่วันแรกที่บราห์มาบาบาเกิดมา เขาก็มีความปรารถนา
 ความปรารถนา นั่นคืออะไร?
 เขามีความใส่ใจทางจิตและความซาบซึ้งอย่างสม่ำเสมอที่จะกลับมาหัดเทียบกับพ่ออย่างแน่นอน
 ลูกจำคำพูดของบราห์มาในตอนต้นได้ไหม? “ฉันกำลังมา ฉันกำลังหลอมรวม”
 เขาพูดคำพูดเหล่านี้ด้วยความซาบซึ้งในความคิดและคำพูดของเขาอย่างสม่ำเสมอจากเวลาที่เขาเกิดมา
 และแล้วตามคำพูดของเขาจากตอนต้นเมื่องานทั้งหมดได้ดำเนินการจนเสร็จสิ้นแล้วเขาได้กลับมาหลอมรวมอยู่ในรูปของ
 เป้าหมายที่เขา มี ตอนแรกเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้ แต่โชคชะตาที่กำหนดไว้ล่วงหน้าถูกทำนายไว้แล้ว ลูกเห็นอะไรในตอนท้าย?
 เขาปลดปล่อยบ่วงของรูปที่มีตัวตนและกลับมาหัดเทียบกับพ่ออย่างไร? เขาสลัดหนังเก่าเช่นเดียวกับที่งูทำ
 และเกมนี้ใช้เวลานานแค่ไหน? มันเป็นเกมเพียงไม่กี่นาทีใช่ไหม?
 สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นการกลับมาหัดเทียบกับพ่อและปล่อยความรู้สึกหยาบๆไปอย่างง่ายดายและกลายเป็นผู้ทำลายคว
 ามผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง เขามีความคิดเช่นนั้น "ฉันกำลังจะไป เกิดอะไรขึ้น?" ลูก ๆ
 ที่อยู่เบื้องหน้าของเขา แต่ในขณะที่บราห์มาบาบา มองพวกเขา เขากลับไม่เห็นพวกเขา เขาเป็นเพียงแสงและอำนาจ (light
 and might) และได้ให้วิธีของการหัดเทียบกับพ่อแล้วเขาก็บินจากไปเหมือนนกที่โบยบิน
 นี่คือการที่ลูกมีประสบการณ์ใช่ไหม? เทียวบินของเขาง่ายดายมาก ผู้ที่ดูก็ยังคงมองดู และเขาผู้ที่โบยบินก็บินจากไป
 สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันว่า พูดคำพูดเหล่านั้นในตอนต้นและกลายเป็นรูปของคำพูดนั้นในตอนท้าย

ทำตามพอในลักษณะเดียวกัน อัจชะ

บรรดาพบบปะกับดับเบิลพอร์เนอ:

ลูกทุกคนเป็นดวงวิญญาณที่รักและให้ความร่วมมือใช่หรือไม่?

ลูกตระหนักรู้จักพ่อเพราะความรักและลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือ

ดังนั้นลูกจึงมีความรักและให้ความร่วมมือ

แต่ยังมีสิ่งใดที่ยังเหลืออยู่?

ลูกรู้ความจริงจังและความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้

ดวงวิญญาณที่มีพลังอย่างสม่ำเสมอจะเป็นผู้ทำลายอุปสรรค

และผู้ที่เป็นผู้ทำลายอุปสรรคจะนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของพ่อโดยอัตโนมัติ

มันคืออุปสรรคอย่างใดอย่างหนึ่งของมายาที่จะนำลูกออกจากบัลลังก์

ดังนั้นถ้ามาอย่าไม่มา

ลูกก็จะนั่งอยู่บนบัลลังก์อย่างสม่ำเสมอ

การเอาชนะสิ่งนี้จบพิจารณาตนเองว่าอยู่ในรูปรวมอย่างสม่ำเสมอ

สัมผัสประสบการณ์ของความเป็นมิตรกับพ่อในทุกความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันในทุกการกระทำ

แล้วลูกจะอยู่ในความเป็นมิตรของพ่อตลอดเวลา

ลูกจะมีพลังอย่างสม่ำเสมอและจะสัมผัสว่าตัวลูกเองมีความรู้สึกสนุกสนานอย่างสม่ำเสมอด้วยเช่นกัน

ลูกจะไม่สัมผัสกับความเหงาหรือโดดเดี่ยวประเภทใด

เพราะผู้ที่อยู่กับพ่อในความสัมพันธ์ต่างๆอย่างสม่ำเสมอจะมีประสบการณ์ของความสนุกสนานและความสุข

ไม่ว่าในกรณีใดถ้าทุกสิ่งเหมือนกันทุกวัน หากลูกฟังหรือทำสิ่งเดียวกันทุกวัน หัวใจก็จะไม่มีความสุข ดังนั้นที่นี้เช่นกัน

เมื่อลูกมีประสบการณ์กับความสัมพันธ์ต่างๆกับพ่อก็จะมีความจริงจังและความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอ

ไม่ใช่เพียงแค่มิประสบการณ์ของความสัมพันธ์ของพ่อกับลูกเท่านั้น แต่มีประสบการณ์กับทุกความสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน

เมื่อลูกมาที่มรุบัน

ลูกจะสัมผัสกับความสนุกสนานภายในตัวลูกและลูกก็สัมผัสกับความเป็นมิตร

ในทำนองเดียวกันลูกจะพบว่าลูกไม่ได้แม้กระทั่งจะตระหนักเลยว่ากลางวันเปลี่ยนไปเป็นกลางคืนและกลางคืนเปลี่ยนเป็น

กลางคืนอย่างไร

ไม่ว่าในกรณีใดๆ

ผู้ที่มาจากต่างประเทศชอบการเปลี่ยนแปลง

ดังนั้นที่นี้เช่นกันลูกก็มีโอกาสที่ดีมากที่จะได้รับประสบการณ์ที่แตกต่างกันจากผู้เดียว

พบกลุ่ม:

คุณสมบัติพิเศษของมหาเวียคือการเป็นของพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและไม่มีใครอื่น

ลูกพิจารณาตนเองเป็นมหาเวียหรือไม่?

คุณสมบัติพิเศษของมหาเวีย(หนุมาน)

คือเขาจะจดจำเพียงรามผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและไม่มีใครอื่น

ผู้ที่มีสำนึกของการเป็นของพ่อผู้เดียวอยู่เสมอและไม่มีใครอื่นเป็นมหาเวียอย่างสม่ำเสมอ

ให้แต่สัมผัสแห่งชัยชนะไว้อย่างสม่ำเสมอ

เมื่อลูกเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น

ดีลก็จะไม่สูญสลาย

พ่อได้กลายเป็นทั้งโลก มีเพียงผู้คนและสิ่งต่างๆในโลกเท่านั้น ดังนั้นทุกความสัมพันธ์อยู่กับพ่อ - และผู้คนจะรวมอยู่ในนี้

- และเมื่อพูดถึงสิ่งต่างๆลูกได้รับการบรรลุผลทั้งหมดจากพ่อแล้ว ลูกได้รับการบรรลุผลทั้งหมดของความ สุข ความสงบ

ความรู้ ความปิติ ความรัก ฯลฯ ในเมื่อไม่มีอะไรอื่นที่คงอยู่ แล้วสติปัญญาไปที่ไหน? สติปัญญาจะไปที่อื่นได้อย่างไร?

อัจชะ

พร: ขอให้ลูกตายในขณะที่มีชีวิตอยู่ด้วยวิธีที่ถูกต้องโดยการตายในขณะที่มีชีวิตอยู่ต่อการดึงดูดของโลกเก่าและ
ะสันทนาการเก่า

การตายในขณะที่มีชีวิตอยู่อย่างถูกต้องหมายถึงการตายจากโลกเก่าและสันทนาการเก่าในความคิดและในคว
ามฝันของลูก การตายหมายถึงการเปลี่ยนแปลง ไม่มีสิ่งดึงดูดที่สามารถดึงดูดดวงวิญญาณเหล่านี้ได้

ดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่สามารถพูดได้ว่า

"มันจะอย่างไร?"

แต่มันเกิดขึ้นแล้ว"

ลูกบางคนตายในขณะที่มีชีวิตแล้วกลับมามีชีวิตอีกครั้ง

ลูกตัดหัวราวันหนึ่งหัวและหัวอื่นก็ออกมา

แต่เมื่อลูกเสร็จสิ้นการวางรากฐาน

และแล้วมายาก็ไม่สามารถเปลี่ยนรูปของเธอและจูโจมลูกได้

คติพจน์: ผู้ที่ไม่วางเว้นอย่างสม่ำเสมอในการจดจาะระลึกถึงและงานรับใช้เป็นผู้ที่โชคดีที่สุด

*** โอม ชานติ ***